

šifra č.10, heslo VAŘEČKA

Milí žáci,

narodila jsem se v roce 1993, stejně jako naše novodobá republika. V roce předchozím bylo ještě Československo, ale pak proběhly volby, k moci se dostal slovenský Vladimír a český Vašík a vše, co bylo předtím, bylo naráz zrušeno. Takže v roce mého narození začalo všechno znova. Skoro jako když se narodil Kristus pán. Vnímala jsem to všechno jako mrňous, pak školní dítě, a nakonec jako puberták, ale stejně to mám tak nějak pomotané.

Vybavuji si, jak jsme si mohli poprvé jezdit přes hranice bez kontrol. Ale to už byl zpěvák, co zavíral vrátka, dávno mrtvý. Taky se oněhdy stal premiérem „pan Vajíčko“, co byl nakonec odstřelen hůlkou. Ale zase nelze zapomenout na radost, že jsme porazili Rusáky v hokeji a získali olympijské zlato. Taky si vzpomínám na rok, kdy vznikla ksichtoknihová síť. A hodně dávno už je to od doby, kdy jsem si mohla poprvé poslechnout v naší zemi „The Wall“ naživo. No a taky jsem se byla podívat na první jízdu rychlovlaku, co má takové italské jméno.

Když jsme vstupovali do velikého evropského spolku na přerozdělování dotací, byla jsem na základce. Rok před tím se ten Vašek, co to tu předtím všechno rozbil, stal prezidentem, to mi hlava moc nebere. Táta je slávista a pamatuju si, jak plakal, když zemřela jejich ikona Pepi Bican.

To už jsem byla docela dlouho dospělá, když nám začali dávat v obchodech účtenky se strašně dlouhými kódy, prý aby nikdo nepodváděl. Nedlouho předtím se se prezidentem země stal vrchní opilec a hulvát a nastala divná doba. Pak přišel ten „pan Vajíčko“ alias „zubatý brejle“. Jo a pak taky došlo na boží mlýny a křišťálově čistý premiér skapal v mladém věku a nakradené miliony si moc neužil. A aby toho nebylo málo, umřel psychiatr, který se proslavil výrokem „zapírat, zapírat, zapírat.“

Tak uznejte, mám to v životě lehký? A nezapomeňte, že jsme v Česku. Už 27 let.